

Hnutí DUHA

místní skupina Olomouc

A > Dolní náměstí 38, 772 00 Olomouc
T > 585 228 584
F > 585 228 584
E > olomouc@hnutiduha.cz
W > www.hnutiduha.cz/olomouc
IČO > 44936354
ČÚ > 2200096544/2010

**Odbor územního plánování
a stavebního řádu KÚ Zlínského kraje**

prostřednictvím

**Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm
Odbor výstavby a územního plánování
Letenská 1918
75661**

Olomouc, 6. 10. 2015

K č.j. MěÚ-RpR/33331/2015

Odvolání účastníka řízení proti územnímu rozhodnutí "Průmyslová zóna Zubří - inženýrské sítě"

Dne 21. 9. 2015 vydal MÚ Rožnov pod Radhoštěm, odbor výstavby a územního plánování, pod č.j. č.j. MěÚ-RpR/33331/2015 územní rozhodnutí, "Průmyslová zóna Zubří – inženýrské sítě". Proti tomuto rozhodnutí podáváme v zákonné lhůtě 15 dní

odvolání v plném rozsahu

Žádáme, aby citované územní rozhodnutí bylo odvolacím orgánem dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a vráceno k novému projednání. Napadenému rozhodnutí vytýkáme, že nebylo pečlivě přihlédnuto ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, včetně toho, co uvedli účastníci ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, dále vytýkáme nedostatečnou ochranu veřejného zájmu (ochrany přírody a krajiny) ve smyslu ust. § 2 odst. 4 správního řádu a nedostatečné vypořádání s našimi námitkami.

Odůvodnění

- I. Územní rozhodnutí je vydané **v rozporu s platným územním plánem**
- II. **Stavební úřad zamítl námitku týkající se nevěrohodnosti posudku T. Kurase a nutnosti výjimky dle § 56 zákona č, 114/1992 Sb, o ochraně přírody a krajiny z důvodu migrace velkých šelem a nepřihlédl k ní.**
- III. **Stavební úřad zamítl námitku týkající se zhoršení retenční schopnosti krajiny a rozporu stavby s vodním zákonem (č. 254/2001 Sb.) a nepřihlédl k ní.**

Ad I.

Územní Rozhodnutí bylo veřejnou vyhláškou doručeno na úřední desku 21. 9. 2015. V té době již však byl platný nový územní plán města Zubří, schválený usnesením zastupitelstva Zubří dne 16. 9. 2015 a následně zveřejněný a následující den 17. 9. 2015 zveřejněný na úřední desce Rožnova pod Radhoště. Na pozemcích uvedených v rozhodnutí jsou dle nového ÚP plochy biocentra a biokoridoru ÚSES, kde stavby inženýrských sítí průmyslové zóny nejsou přípustné.

Ad II.

Hnutí DUHA Olomouc zpochybnilo věrohodnost posudku entomologa T. Kurase ale správní orgán se připomínkou o nedostatečnosti posudku, o němž není důvodných pochybností, nijak nevypořádal. Pouze se odkázal na dřívější stanoviska své, a stanoviska Krajského úřadu Zlínského kraje, které se však nikdy nezabývaly podstatou věci, tedy nesplnění podmínky rozhodnutí EIA a klamavé informace o šířce migračního koridoru. Správní orgán se odmítl věcně zabývat připomínkami Hnutí DUHA Olomouc také z důvodu, že „nedoložil žádný oponentní odborný posudek, který by nesprávnost vyvracel.“ Právo účastníka řízení ke vznášet připomínek a podkladům ve spise není podmíněno existencí zvláštního oponentního posudku. Připomínky účastníka řízení byla dostatečně srozumitelná a odborná, aby je úřad ve svém rozhodnutí zohlednil.

Namítáme proto, že stavební úřad nezjistil stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, což završil zamítnutím oprávněnému požadavku na oponentní posudek Agentury ochrany přírody a krajiny ČR. Nevypořádal tedy připomínky účastníka řízení očíslované I./1–5., týkající se nutnosti výjimek dle §56 zákona. 114/1192 Sb., nesprávně definované šířky migračního koridoru a další. **Nebyly tak zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu § 50 odst. 3 správního řádu.**

Ad III.

Stavební úřad se věcně nezabýval připomínkou o zhoršení retenční schopnosti krajiny, ani nedostatkům studie Povodí Moravy (Q100), na základě které úřad se stavbou souhlasil. Pouze se odvolává na stanoviska jiných dotčených orgánů, které „*neshledaly důvody pro změnu závěrů zjišťovacího řízení*“, ačkoliv, jak již bylo zdůvodněno výše, tyto závěry nejsou v žádném případě pro stavební úřad závazné. K tomu dále namítáme:

- a) Část krajiny bude odvodněna novou silnicí a bude narušen půdní povrch množstvím dalších výkopových prací, pojezdem těžké stavební techniky apod. Stavět ve volné krajině, i když není úředně vedená jako aktivní záplavová zóna, ale záplavové území, kde prokazatelně došlo k vybrežení Starozuberského potoka, považujeme za nepřijatelné. Zcela absentuje **komplexní posouzení v celém povodí Rožnovské Bečvy**. Studie Povodí Moravy hodnotí odtokové poměry pouze pro konkrétní lokalitu **bez širších územních vazeb**. Aby bylo posouzení relevantní, mělo by hodnotit odtokové poměry kumulativně v celém povodí, nikoliv izolovaně pro jednu lokalitu.
- b) Zdůvodnění stavebního úřadu také neobsahuje žádné věcné vypořádání k namítanému rozporu § 17 odst. 1 písm. c) vodního zákona (č. 254/2001 Sb.) k danému záměru. Vodoprávní úřad nezjistil stav věci a nedostatečně hájil vodohospodářské zájmy plynoucí z

plánu hlavních povodí ČR, strategie ochrany před povodněmi a z vodního zákona. Rozpor je už v § 1 odst. 1 vodního zákona, který popisuje účel zákona o vodách následovně: „chránit podzemní a povrchové vody a vytvořit podmínky pro snižování nepříznivých účinků povodní a sucha“. V žádném případě **budováním inženýrských sítí (silnice, kanalizace, sítě) v záplavové oblasti nedochází ke snižování nepříznivých účinků povodní a sucha.**

- c) Stavbou dojde ke změně odtokových poměrů, vytvoření zpevněných ploch, ke snížení schopnosti údolní nivy vsakovat povrchový odtok a tlumit účinky povodní (viz např. zprávy o stavu životního prostředí na www.cenia.cz). Toto povede k rozkolísanosti průtoků ve Starozuberském potce a řece Bečvě s veškerým negativním vlivem na faunu a flóru i na obyvatelstvo. Tyto negativní jevy jsou popsány v Plánu hlavních povodí v kap. A 2.1 na str. 40–43. Stavba je tak v rozporu s § 23 odst. 1 písm. b) a § 23 odst. 2 a § 23 vodního zákona, kde je cílem ochrany vod zlepšování stavu vodních útvarů a zamezení vnosu znečišťujících látek. Umístěním průmyslové zóny významně roste riziko vnosu znečišťujících látek a je prakticky znemožněna obnova přirozené nivy vodního toku Starozuberský, který je upraveným vodním tokem a kvůli této zóně nebude moci v budoucnu vytvořit přirozené koryto. Dojde také k negativnímu ovlivnění jeho přirozených rozlivů a tlumení povodňové vlny a to jak u Starozuberského potoka, tak řeky Bečvy. V plánu hlavních povodí ČR se v bodu 2.1. vymežujícím rámcové cíle v ochraně před povodněmi je jedním z cílů (písm. F) omezovat aktivity v záplavových územích zhoršující odtokové poměry a zvyšující povodňová rizika.
- d) Pokud nebyla vymezena aktivní záplavová zóna, měl vodoprávní úřad vycházet z § 66 odst. 5. Vodoprávní úřad ve svém souhlasu vůbec nezohlednil skutečnost, že přes toto území za povodně v roce 1997 vedlo koryto potoka, takže si nezjistil stav věci tak jak mu ukládá správní řád a souhlas vydal na základě neúplných podkladů. Vodoprávní úřad tedy neměl souhlas pro navrhovaný záměr vůbec udělit, protože je v rozporu s vodohospodářskými zájmy uvedenými v § 1, § 23, § 23a, § 65 a plánem hlavních povodí České republiky a Strategií ochrany před povodněmi na území České republiky, která byla schválena usnesením vlády dne 19.02.2000 pod č. 382.
- e) Také článek č. 26 Politiky územního rozvoje nařizuje „vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech“ V pomůcce pro uplatňování republikových priorit PÚR ČR 2008 (MMR, 2010) je dále upřesněno:

Výjimečným a odůvodněným případem může být např. obec, jejíž převážná část se nachází v záplavovém území a vymezení zastavitelných ploch mimo záplavové území by znamenalo nežádoucí suburbanizaci se všemi důsledky s tím spojenými; může to být rovněž případ, kdy vymezení ploch mimo záplavové území koliduje s veřejným zájmem na ochraně ZPF (např. by došlo k záboru půd 1. tř. ochrany) apod. I v těchto případech je nezbytné, aby důvody pro vymezení zastavitelných ploch v záplavovém území byly náležitě prověřeny a komplexně posouzeny z hlediska převažujících veřejných zájmů, např. zpracováním a vyhodnocením různých variant umístění zastavitelné plochy, parametrů zástavby na ní a její hustoty, s posouzením jejího ohrožení a škod v případě povodní a prověřením opatření k snížení jejich důsledků. Dále priorita dbá na to, aby v systému ochrany před povodněmi byla upřednostněna realizace takových technických opatření, jejichž výsledkem by bylo zvyšování retenční schopnosti krajiny.

Z uvedeného je zcela zjevné, že navržené inženýrské sítě nemohou splnit podmínku výjimečnosti a odůvodněnosti – převážná část území obce se nenachází na v záplavové oblasti a jiné lokality pro průmyslovou zónu nebyly vůbec posuzovány. Přestože Hnutí DUHA opakovaně upozorňovalo na existenci záplavové zóny, Městský úřad v Rožnově p. R. a jeho vodoprávní úřad zcela rezignovali na objektivní zhodnocení situace a po povodních v roce 1997 odmítl sebereflexi nevhodně navržené průmyslové zóny v roce 1996.

- f) Stavební úřad nezohlednil ani nový, právě připravovaný územní plán jako základní koncepční dokument vycházející s aktuálních požadavků a limitů v území. Ačkoliv územní plán není zatím vydán, je už projednán s dotčenými orgány a proběhlo veřejné projednávání. Na přípravu nového územního plánu je proto nutné nahlížet jako na předběžnou otázkou podle § 57 správního řádu a řízení o umístění stavby dle § 64 přerušit, dokud nebude nová územně plánovací dokumentace platná.

Protože stavební úřad nedokázal reagovat na argumenty vznesené v průběhu správního řízení o snížení retenční schopnosti krajiny a zjevného rozporu s vodním zákonem, odvolatel namítá, **že stavební úřad nezjistil stav věci, o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu ve smyslu § 50 odst. 3 správního řádu**, kterým je ochrana před povodněmi. Postoj stavebního úřadu tak posiluje přesvědčení odvolatele, že stavba inženýrských sítí v nivě rožnovské Bečvy zhorší retenční schopnost krajiny a kvůli zvyšujícím se extrémním výkyvům se v budoucnu zvyšuje riziko ničivých povodní.

Na základě všech shora uvedených připomínek se domníváme, že realizací záměru budou ohroženy zájmy chráněné zvláštními právními předpisy, jako je zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů; úřad měl proto v souladu s § 92 odst. 2 stavebního zákona č. 183/2006 Sb. žádost o vydání územního rozhodnutí zamítnout („...jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne“).

Miroslav Kutal
Koordinátor Hnutí DUHA Olomouc